

FÉSZEKRAKÓK

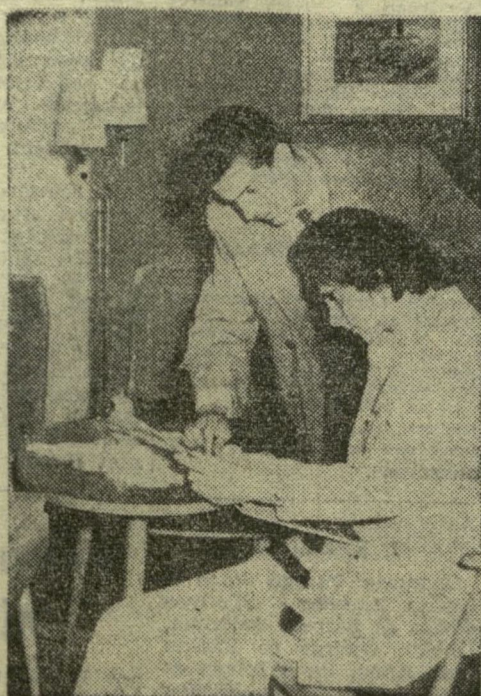
Szegeden a Kálvin téri bútorüzletben szeptemberben ismét nagy forgalmat bonyolítottak le. A bútorvásárlók közül néhányan új

otthonhoz jutottak, s így nagy gondal terveztek meg lakásuk berendezését. A terveket csaknem egészében sikerült megvalósítani a Kálvin téri bútorüzletből, hi-

szen a Szegedi Kiskereskedelmi Vállalat időben felkészült arra, hogy a fészekrakókat minden igényt kielégítő modern, szép bútorok várják.

(Somogyiné felv.)

A bútort már kiválasztották... A színes lakásberendezési tanácsadó pedig segítséget nyújt a lakás további teljes izléses berendezésében.

A legkisebb is örömmel segít a költözésnél anyukának, az Egressi Béni utcai új utca új házában.

Tavasszal már egységes, 220 voltos lesz a feszültség Szegeden

Miért szünetelnek a feszültség-átterés munkálatai?

Az utóbbi időben több panasz érkezett szerkesztőségünkhez a Bécsi körút, a Hámán Kató, a Beloiannisz tér és a Rákóczi utca környékéről. Az itt lakók közölték, a Délmagyarországi Áramszolgáltató Vállalat értesítette őket, hogy még idén áttérnek 110 voltról 220 volt-ra. Ezt az ígéretet azonban nem teljesítették, pedig nagy szükség lenne a feszültség megjavítására, mert a televíziós készülékeket és a különböző háztartási gépeket nem tudják használni. A környéken csúcsfogyasztási időben 70-80 volt csak a feszültség.

A panasszal felkerestük a Délmagyarországi Áramszolgáltató Vállalat szegedi üzletigazgatóját, ahol Hörmpö József főmérnök adott tájékoztatást.

A Délmagyarországi Áramszolgáltató Vállalat a Minisztertanács 60/1951-es rendelete értelmében igyekezett minél előbb — a feszültségi viszonyok megjavítása érdekében — áttérni Szegeden 110-ről 220 volt-ra. Az eredeti elképzelések és tervek szerint az áramszolgáltató vállalat már évekel ezelőtt be akarta fejezni Szegeden az áttérést.

A terv teljesítését azonban komoly tényezők akadályozták. Az áttérésnél ugyanis a lakások és házak belső villamossági berendezését a háztulajdonosnak kell felújítani, korszerűsíteni. Az Ingatlankezelő Vállalatnak ez komoly gondot okozott, hiszen házáinak nagy részében korszerűtlenek, elhanyagoltak voltak a berendezések.

Míg az áttérés 110-ről 220 voltos kisebb tempóval folyt, nem jelentett külön gondot az előírásnak megfelelően átépíteni a belső berendezést. A Délmagyarországi Áramszolgáltató Vállalat azután közölte az Ingatlankezelő Vállalattal, hogy a terhelés rohamos növekedésével csökkent a feszültség a városban, ezért meg kell gyorsítani az áttérés ütemét. Az Ingatlankezelő Vállalat részben munkaeöhiány, részben pedig anyagiak miatt nem tudott az ütemmel lépést tartani.

Már úgy látszott, hogy 1962-ben befejezik az áttérést a 110 voltról 220 voltosra. A városban csupán négy trafóközpontban — Bécsi körút, Hámán Kató, Rákóczi utca és a Beloiannisz tér — 300

fogyasztónál van 110 voltos feszültség. Az áttérési munkának azonban útját állta a Gogol utcai halálos baleset. Itt ugyanis a szakszerűtlen és rossz állapotban levő vezeték halált okozott. Az esetnek büntető eljárása közben merült fel a kérdés, hogy a 220 volt veszélyesebb-e, mint a 110 volt. A biztonsági szabályzat, mely a villamos berendezésekre vonatkozik, ezer voltig nem tesz különbséget a belső berendezéseknél. Tehát, ami szabálytalan 110 voltos, ugyanolyan szabálytalan 220-on is. Tehát a szabálytalanság veszélyeket rejt.

Ezek után a Délmagyarországi Áramszolgáltató Vállalat és az Ingatlankezelő Vállalat felettes hatóságaihoz fordult, s innen a napokban érkezett a válasz. Eszerint az ideai határidőket hat hó-

nappal meg kell hosszabbítani, az Ingatlankezelő Vállalatnak pedig azokat a berendezéseket, melyek élet- és tűzveszélyesek, fel kell újítani. Így tehát csak 1963 áprilisában térnek át az elmaradt négy körzetben 110-ről 220 voltosra.

Az Ingatlankezelő Vállalat tovább folytatja a munkát. Folyamatosan cserélik ki a belvárosban és külvárosban az elavult, régi villamossági berendezéseket. A villanyszerelési munkák meggyorsításáért az Ingatlankezelő Vállalat Bajáról szerződöttetett szakmunkásokat. A Műszaki Tervező Szövetkezet pedig elvállalta, hogy soron kívül elkészíti a belső villamos berendezések terveit.

Horváth Lászlóné

Vízügyi rádióhálózat árvízveszély esetére

Jövőre építik ki a Tisza menti rádióhálózatot

Az Országos Vízügyi Főigazgatóság hírközlő hálózatának fejlesztésére ultrarövid-hullámú rádióállomásokkal szerelik fel a vízügyi igazgatóságokat.

Baján, Szolnokon és Győrről állították fel az első rádiókat, hogy az árvízveszély elhárítására megszervezhesék a parti szolgálatot, a felderítő repülő és a kőszállító, vagy jégtörő hajók szoros együttműködését. Gépkocsira szerelt mozgó rádióállomásokkal is ellátták ezeket az igazgatóságokat, hogy szükség esetén bármelyik veszélyeztetett folyamatszakszak mellett megteremthesék a hírszekötötést.

Az árvédelmi központ intézkedéseinek gyors továbbítására 24 méter magas antennatornyokat építenek a folyók mentén. Ezekkel

30-40 kilométeres körzetben sugározhatják adataikat a rádiók, amelyek a gépkocsikból egyébként csak 10 kilométeres távolságra tudják eljuttatni a jelentéseket. A legfontosabb területen, a Duna mellett alakítják ki a vízügyi szolgálat első összefüggő rádióhálózatát. A napokban megkezdődik a toronyok alapozása és szerelése. Az év végéig 8 antennatornyot állítanak fel, s ezzel befejeződik a magyar Duna-

szakasz rádióhálózatának építése.

Jövőre sor kerül a tiszai hálózat felállítására, és elkészítik Budapesten az árvédelmi központ mintegy 150 kilométeres hatósugarú, magaslatti nagy adóját, amely összekapcsolja majd a két fő vízügyi rádióállomások hálózatát.

A vízügyi szolgálat új rádióhálózata nemcsak az árvíz védekezést korszerűsíti, hanem egyszerűsíti a folyamatszabályozási és a gátépítési munkákat is. (MTI)

Nigériai est az Apáthy Kollégiumban

A Szegedi Orvostudományi Egyetemen tanuló afrikai diákok tegnap este kedves kis ünnepséget rendeztek az Apáthy István Kollégiumban, Nigéria függetlensége kikiáltásának második évfordulója alkalmából. Estjükre az afrikai fiatalok meghívták az orvosegyetem évfolyamainak képviselőit és az egyetemen tanuló mongol és görög fiatalokat. Megjelent az afrikai fiatalok ünnepségén dr. Szilárd János, a Szegedi Orvostudományi Egyetem pártvégrehajtó bizottságának titkára, dr. Tass Gyula, az orvosegyetem KISZ-szervezete végrehajtó bizottságának titkára, valamint a kollégium vezetősége. Feysito Aduola, nigériai diák a baráti körben beszélt az afrikai népek függetlenségi harcáról és ismertette hazája életét. Az afrikai fiatalok sokáig együtt maradtak vendégeikkel.

A TALAJERŐ

Százféle falusi szervező, építőmunkánk közben kevés energiánk jutott eddig arra, hogy vitatkozzunk erről a mindinkább központi kérdéssé váló témáról; talajergazdálkodásunk szerteágazó problémáiról. Kell erről beszélnünk, mert nem várhatjuk a jószerecsénktől seholsem, hogy rendkívül gyenge sívóhomokjaink, lúgos, szódás, savanyú szike-seink tudományos és tervszerű talajergazdálkodás nélkül is megjavulnak és »bővebb marokkal« mérjük a termést. Az egységes gépi nagyüzemi művelés is felbecsülhetetlenül sokat javít a talajeron, ez azonban korántsem minden. Már a közeljövőben mindent meg kell tennünk azért, hogy növeljük a talajok humusz- és szervesanyag készletét, mert jobb termést csak így várhatunk. Ettől függ: teljesíti-e majd öt éves tervét Csongrád megye, s ezen belül a szegedi járás szövetkezeti mezőgazdasága.

Szépítgetés nélkül

megmondhatjuk; a jelenlegi kép egyáltalán nem megnyugtató. Vegyük szemügyre elsőként a megye szőlő- és gyümölcsfeldolgozó, valamint zöldségtermesztési programját. Eszerint 1965-ben Csongrád megyében — döntően a szegedi járásban — 8550 kataszteri hold új telepítési szőlőnk és gyümölcsösünk lesz. Ugyancsak 1965-ben már 27 700 kataszteri holdon természetünk öntözéses, hajtított és szárazkerti zöldségféléket. Évente csupán az új szőlők, gyümölcsösök talajának egyszerű trágyázásához a számítások szerint 4 ezer 270 vagon szerves trágyára van szükség. Ugyanakkor a már meglévő, jelenleg is termő 32 ezer kataszteri hold szőlőhöz, gyümölcsöshöz is rengeteg trágya kell.

A Dél-alföldi Mezőgazdasági Kísérleti Intézet és a megyei tanács adatai alapján évente átlagosan — nem számítva a szántóföldi növények talajait — a jó talajerő biztosítása érdekében 34 ezer 698 kataszteri hold területet kell trágyázunk, s ehhez minimálisan is 36 ezer 833 súlyvagon szerves trágyát kell felhasználnunk. Ez alapvetően szükséges ahhoz, hogy korszerű, belterjes viszonyokat teremtsünk a termelésben. Viszont a Csongrád Megyei Talajergazdálkodási Vállalat jelenlegi felkészültségével ebből a sommas szükségletből mindössze 5 ezer 617 súlyvagon trágyát tud a gazdaságok rendelkezésére bocsátani. Jól látható tehát, milyen óriási feladatot kell megoldanunk mezőgazdasági termelésünk gyorsabb ütemű fejlesztése érdekében. Enélkül sehol sem számíthatunk arra, hogy a most elültetett gyümölcsfák, szőlőkék megérettöednek, s kellő időben valóban vissza is fizetik a fáradságot és az anyagi áldozatokat, melyeket rájuk fordítottunk.

Milyenek a lehetőségeink?

A gazdaságokból kikerülő szerves trágya mennyiségek és a zöldtrágyázási eljárások intenzív alkalmazásával a trágyaszükségletnek — beleértve a szántóföldeket is — mintegy 50 százalékát fedez-

ni tudjuk. A még hiányzó közel 38 ezer súlyvagonnyi szerves trágyát pedig a lehetőségekhez mérten a megyén belül, állami készletekből kell előteremtenünk. Ha súlyos milliók befektetés árán is, teljes mértékben szükséges fejleszteni a Csongrád Megyei Talajergazdálkodási Vállalatot. Növelni, szaporítani és korszerűsíteni kell telepeit, fel kell újítani nagyon is elavult gépparkját. Csak ezáltal válhat alkalmassá szerepe betöltésére. A vállalat mai formájában csupán a megye öt városában és még hét községben végez közegészségügyi szolgáltatásokat. Ezeket túlmenően 55 kisebb-nagyobb község közegészségügyi tisztántartása megoldatlan.

A szegedi járás falvai

ban, de a megye más községeiben is régi hagyománya van a trágya eladásának, nem nincsenek berendezkedve annak komposztálására, nem tudják azt alkalmassá tenni szőlőtelepek, gyümölcsösök, kertgazdaságok talajainak javítására. Ilyen körülmények között évente sokszáz vagon egyelőre semmivel sem pótolható talajjavító anyag pusztul el, ugyanakkor, amikor termőföldjeink számos helyen krónikus trágyahiányban szenvednek.

Nélkülözhetetlenül szükség lesz a jövőben a városi szemétre, ipari hulladékokra is a talajergazdálkodásban. Ha egyedül csak a Szegedet övező régi városi szemételepek egy részét tárnánk is fel, a legszerűsebb számítások szerint több tízezer vagon talajjavító anyaghoz juthatnánk hozzá. Rosztalással, s némi dústással az istállótrágyával egyenértékű komposztot nyerhetnénk ezekből a szemétdörmökből. E módszer már korántsem új. Köztudomású, hogy a Budapest környéki állami és szövetkezeti kertgazdaságok, gyümölcsöstelepek évi trágyaigényének nagy részét az úgynevezett csérföldből elégítik ki. Az egykori Cséritelep környéki fővárosi szemétyűjtőket feltárták és modern gépi berendezések segítségével az itt talált anyagból jó komposztot állítanak elő.

Csongrád megyében nem lebecsülendő a talajerő javítása szempontjából az ipari üzemek hulladéka sem. Az úgynevezett tözegkorpát — melyből hiány van — jól lehet helyettesíteni például a pozdorjalemez gyártásánál nagy mennyiségben felhalmozódó csiszolóporral, s bőseges mennyiségben áll rendelkezésünkre többek között kenderpozdorja is, melyet mint jó szaporító keverőanyagot használhatunk fel.

A szegedi járás sok szövetkezeti gazdaságában már az elmúlt években is trágya nélkül telepítettek, arra gondolva, hogy majd a termőre fordulás előtt kapnak ezek az új szőlő- és gyümölcsöstelepek egy jó kiadós trágyázást. Erre azonban a mai napig sincsenek még megnyugtató kilátások. A termelőszövetkezetek kéri, követelek a trágyát, azonban csak nagyon keveset kaphatnak, mert ezideig a megyei Talajergazdálkodási Vállalat minden igyekezte mellett is évente csak 5 és fél ezer vagon trágyát tudott rendelkezésükre bocsátani.

Látnunk kell végre,

hogy a talajerő helyzet javítása Csongrád megyében nemcsak egy ma még szinte jelentéktelennek tűnő kis vállalat és legfeljebb a megyei, járási tanács néhány vezetőjének a problémája. Nagy fontosságú társadalmi ügy ez. S ebben nemcsak a Földművelésügyi Minisztérium érdekel. A talajerő-gazdálkodással kapcsolatos problémákhoz érdeke fűződik többek között — a teljes köz-

tisztaság biztosítása kapcsán — az Egészségügyi Minisztériumnak, s több vonatkozásban — a falusi iskolák és közintézmények kapcsán a Művelődésügyi Minisztériumnak is. Összefogott társadalmi és anyagi erők segítségével kell létrehozni Csongrád megyében egy korszerű, minden igényt kielégítő talajergazdálkodási vállalatot.

Első látásra úgy

tűnik, nem sok haszonnal kecsegtet ez. Hiszen a különböző trágyaféleségek jelenlegi önköltsége 22 forint 80 fillértől 13 forint 30 fillérig változik. Ezzel szemben a tsz-ek részére a hivatalos ártáblázat szerint mázsánként 6, illetve 3 forintért szolgáltatják ki. A többmillió állami deficit nagy része azonban már a kommunális szolgáltatásokon és a közegészségügyi helyzet javításán keresztül is megtérül, nem beszélve a mezőgazdaság terméshozamában bekövetkező növekedés hasznáról.

Érdemes néhány számot idézni az ezzel kapcsolatos gazdasági számításokból is. Csongrád megyében 1961-ben 14,9 mázsa átlag szőlőtermést értünk el holdanként. Ezt a mennyiséget öt éves tervünk időszakában 18,7 mázsa kell növelni. Ezt is elsősorban a talajerő javításával biztosíthatjuk. A terméshozadék — ha borral számolunk — 28 millió forint többletértéket képvisel. Tudományos számítások alapján bizonyított az is, hogy a vegyeszöldség természetben talajerő-pótlással mintegy 30 százalékkal emelhetjük a jelenlegi termelési szintet. Ez pedig 137 millió forint többletbevételt eredményez. Még szebb, imponálóbb számokkal tudnánk szolgálni a gyümölcsstermesztésből, bizonyítva, hogy azok a milliók, melyeket mint alapvető beruházást jelenleg megkíván ez a fontos ügy, rövid idő alatt sokszorososan térülnek vissza.

A talajerő szorosan

összefügg fiatal termelőszövetkezeink politikai, gazdasági megszilárdulásával is. Addig, míg a csengelei, öttömösi, ruzsai sívóhomok és a többi gyenge földek csak egészen minimális termés-eredményeket biztosítanak, a szövetkezeti gazdák sem érezhetik teljes mértékben biztosítottnak jövőjüket. Szőlő-, gyümölcs- és zöldségtermesztésünk fejlesztése mellett a talajergazdálkodás javításával pálfordulót tudunk elérni a takarmánytermesztésben is. Ha már sehol sem szűkülődünk takarmányokban, a maga teljes szépségében bontakozhat ki a megye nagyüzemi állattenyésztése is. S ezzel egyszerűsíti a munka megoldottuk a talajerő visszapótlás problémáját.

Most azonban még nem tartunk itt. Szövetkezeti gazdák és a járási, megyei, minisztériumi vezető testületek közös akarattal, együttes erővel változtathatnak a helyzeten. E fontos munkára pártunk VIII. kongresszusának tézisei is felhívják figyelmünket, amikor a termelési színvonal nagyarányú emelését körvonalazzák. Nem a termelőszövetkezetek hibája az, hogy ma még ilyen alapvető nehézségekkel kell megküzdeni. Jelenlegi talajerő helyzetünket a sokézeres nyitáspártellás magángazdaságtól örököltük. S bizonyos, hogy a lehető legrövidebb időn belül megszabadulunk ettől a káros örökségtől is.

CSEPI JOZSEF